

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی فسا
دانشکده پزشکی

پایان نامه برای اخذ درجه دکتری عمومی

عنوان:

بررسی ارتباط بین پلی مورفیسم های ژن اینترلوکین ۲۲ با
استعداد ابتلا به گاستریت و زخم معده ناشی از هلیکوباکتر پیلوری

استاد راهنما اول:

دکتر علی مروج

استاد راهنمای دوم:

دکتر مهدی کلانی

نگارش:

علی زائر ثابت

در رشته‌ی:

دکتری عمومی

شماره پایان نامه:

تیرماه ۱۳۹۹

چکیده

زمینه و اهداف: *H.pylori* عامل اصلی گاستریت مزمن فعال است که منجر به زخم معده، ادنو کارسینومای معده و لیمفومای مربوط به مخاط معده می شود. با توجه به نقش اینترلوکین ۲۲ در پاتوژنز التهاب و تاثیر پلی مورفیسم های آن بر عملکرد این اینترلوکین هدف ما بررسی ارتباط *single nucleotide polymorphisms* (SNP) های اینترلوکین ۲۲ با ریسک ابتلا به گاستریت مزمن و زخم معده ی مرتبط با *H.pylori*، است.

مواد و روش ها: این مطالعه بر روی ۴۸ فرد مبتلا به زخم معده ی مرتبط با *H.pylori*، ۱۰۰ فرد مبتلا به گاستریت مرتبط با *H.pylori* و ۵۸ فرد مبتلا به *H.pylori* بدون علامت و ۲۴۵ فرد سالم انجام شده است. به وسیله ی روش PCR_RFLP شیوع آلل ها و ژنوتیپ ها در ۴ پلی مورفیسم واقع در ژن اینترلوکین ۲۲ مشخص و میان گروه های مختلف مورد مطالعه، مقایسه شد.

نتایج و نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که فراوانی ژنوتیب TT در IL 22 rs2227501 به طور معنی داری در افراد سالم در مقایسه با مبتلایان به گاستریت (P value=0.007) و افراد مبتلا به *H.pylori* بدون علامت (P value= 0.008) بالاتر بوده است. از طرفی دیگر این مطالعه نشان داد که فراوانی ژنوتیب AT در IL 22 rs2227501 در مقایسه با افراد سالم به طور نسبتا معنی داری در مبتلایان به زخم معده (P value= 0.054) و به طور معنی داری در مبتلایان به گاستریت (p value=0.0005) و مبتلایان به *H.pylori* بدون علامت (p value=0.005) بالاتر بوده است. مشابه با این یافته ها فراوانی آلل A در مقایسه با آلل T در IL 22 rs2227501 به طور معنی داری در افراد مبتلا به *H.pylori* بدون علامت در مقایسه با افراد سالم بالاتر بود. (P value=0.032). این مطالعه نشان داد فراوانی ژنوتیب GG در IL 22 rs2227503 در افراد مبتلا به *H.pylori* بدون علامت در مقایسه با افراد سالم به طور معنی داری بالاتر بوده است. (P value=0.021) و همچنین آلل G در مقایسه با آلل A در IL 22 rs2227503 در افراد مبتلا به *H.pylori* نسبت به افراد سالم فراوانی بالاتری داشته است (p value=0.031). در این مطالعه ارتباطی بین ژنوتیب های IL 22 rs1026786 و استعداد ابتلا به *H.pylori* و عوارض حاصل از آن پیدا نشد اما آلل فراوانی آلل G نسبت به آلل A در این موقعیت ژنی در افراد مبتلا به زخم معده نسبت به افراد سالم به طور معنی داری بالاتر بود (P value=0.011). این مطالعه نشان داد فراوانی ژنوتیب AA در IL 22 rs2227513 در افراد سالم نسبت به افراد مبتلا به گاستریت به صورت معنی داری بالاتر بوده است (P value=0.006) و از طرفی دیگر فراوانی ژنوتیب AG در IL 22 rs2227513 در افراد مبتلا به گاستریت نسبت به افراد سالم به صورت معنی داری بالاتر بوده است (P value=0.006). از طرفی دیگر

فراوانی آلل G نسبت به آلل A در IL 22 rs2227513 به طور معنی داری در افراد مبتلا به گاستریت نسبت به افراد سالم به طور معنی داری بالاتر بوده است. (P value=0.020).

این یافته ها نشان می دهد که شاید ژنوتیپ TT در IL 22 rs2227501 یک عامل محافظت کننده در برابر ابتلا به H.pylori و گاستریت حاصل از آن باشد و در مقابل شاید ژنوتیپ AT یک عامل مستعد کننده برای ابتلا به H.pylori و گاستریت و زخم معده ی حاصل از آن باشد. همچنین شاید در این موقعیت ژنی آلل A یک عامل مستعد کننده و آلل T یک عامل محافظت کننده در برابر H.Pylori باشد. برای اثبات این مدعا مطالعات بیشتری مورد نیاز است. این مطالعه می تواند نشان دهنده ی این باشد که ژنوتیپ GG و آلل G در IL 22 rs2227503 شاید یک عامل مستعد کننده برای ابتلا به H.pylori باشند. یافته ها ی این مطالعه ممکن است نشان دهند ژنوتیپ AG و آلل G در IL 22 rs2227513 شاید استعداد ابتلا به گاستریت را افزایش دهند و از طرفی دیگر ژنوتیپ AA و آلل A در این موقعیت ممکن است در ابتلا به گاستریت عامل محافظت کننده باشند.